3
603 N 11861
1994 წ.
III
ეროვნული ბიბლიოთეკა

ლელო

5–8 მარტი, 1994 წ.
№ 6 (10874) ● ფასი 5000 კუპონი

გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

27 თებერვალს ლილეჰამერის ოლიმპიურ პარკში საზეიმოდ დაიხურა ზამთრის XVII ოლიმპიური თამაშები. საქართველოს სპორტული დელეგაცია დამოუკიდებლად პირველად მონაწილეობდა ამ დიდ ფორუმში. დახურვის ცერემონიალზე საქართველოს დელეგაცია აღლუმს სათავეში ედგა

Lillehammer'94

ზამთრის XVII ოლიმპიადაში მსოფლიოს 67 ქვეყანა მონაწილეობდა, მათგან მხოლოდ 22 ქვეყანამ მოიპოვა სხვადასხვა სინჯის ოლიმპიური მედალი. გამარჯვებულთა და პრიზიორთა შორის, მართალია, არ არიან ჩვენი სპორტსმენები, მაგრამ ეს დროც უთუოდ დადგება

ედუარდ შევარდნაძის მისალმება საქართველოს ოლიმპიელებისადმი

ძვირფასო ოლიმპიელებო, ქართველო სპორტსმენებო, ჩემო შვილებო!

საქართველოს პარლამენტისა და საქართველოს მთავრობის სახელით მოგესალმებით თქვენ, ვისაც წილად გხვდათ პატივი პირველად ისტორიაში, როგორც დამოუკიდებელი საქართველოს გუნდს, მიიღოთ მონაწილეობა ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებში. თქვენი წინაოლიმპიური კალენდრის გადატვირთვის გამო ვერ მოხერხდა ჩვენი უშუალო შეხვედრა, რაც მეც და ქვეყნის სხვა ხელმძღვანელებსაც ანე გვეწადა. ვფიქრობ, ეს პატარა ბარათი რამდენადმე შეავსებს ამ ხარვეზს.

საერთაშორისო ოლიმპიური მოძრაობის სულისჩამდგმელი პიერ დე კუბერტენი ბრძანებდა, რომ მთავარია, არა გამარჯვება, არამედ თამაშებში მონწილეობაო. თქვენ ოლიმპიური თამაშების მონაწილენი ხართ და ვიცი მხოლოდ მონაწილეობას არ დასჯერდებით. გისურვებთ სპორტული გამარჯვებებითაც გესახელებინოთ ჩვენი სამშობლო.

დღესაც, ამ ძნელბედობის ჟამს, საქართველომ რომ გამონახა საშუალება თქვენს გასამგზავრებლად, განგასხვავებთ ბევრი სხვა დალხინებული ქვეყნის სპორტსმენებისაგან და დამატებით პასუხისმგებლობას გაკისრებთ.

გთხოვთ მიგულოთ თქვენს ერთგულ გულშემატკივრად.

მამაშვილური სალმით,
ედუარდ შევარდნაძე.

ზამთრის XVII ოლიმპიურ თამაშებში 67 ქვეყნის 1800-ზე მეტი სპორტსმენი შეიკრიბა. საქართველომ მონაწილეთა რიცხვით 20 ქვეყანას გაუსწრო. ეს ის ქვეყნებია, რომლებმაც ხუთზე ნაკლები სპორტსმენით მოიპოვეს თამაშებში გამოსვლის უფლება. მხოლოდ თითო სპორტსმენი ჰყავდათ ბრაზილიას, პორტუგალიას, თურქეთს, ყირგიზეთს, ისრაელს, სენეგალს, ტაილანდს, ბერმუდის კუნძულებს, ფიჯის, ლუქსემბურგს, ორი — მოლდავეთს, სამ-სამი — სომხეთს, ჩილეს, ხორვატიას... 5-5 ოლიმპიელით გამოდიოდნენ საქართველო, მეხიკო და ისლანდია...

ვის რამდენი მედალი ერგო

ქვეყანა	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო	სულ
რუსეთი	11	8	4	23
ნორვეგია	10	11	5	26
გერმანია	9	7	8	24
იტალია	7	5	8	20
აშშ	6	5	2	13
კორეა	4	1	1	6
კანადა	3	6	4	13
შვეიცარია	3	4	2	9
ავსტრია	2	3	4	9
შვეცია	2	1	0	3
იაპონია	1	2	2	5
ყაზახეთი	1	2	0	3
უკრაინა	1	0	1	2
უზბეკეთი	1	0	0	1
ბულგარეთი	0	2	0	2
ფინეთი	0	1	5	6
საფრანგეთი	0	1	4	5
ჰოლანდია	0	1	3	4
ჩინეთი	0	1	2	3
სლოვენია	0	0	3	3
ინგლისი	0	0	2	2
ავსტრალია	0	0	1	1

ცხრილში ადგილები განაწილებულია ოლიმპიადაში ქვეყნების მიერ მოპოვებული ოქროს მედლების მიხედვით. ცხრილი ზუსტად ისე შემოგთავაზეთ, როგორც იგი ოლიმპიადის დახურვის შემდეგ ოფიციალურად გავრცელდა.

საქართველოს წარგზავნილები 1994 წლის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებში მონაწილეობდნენ ციგებით (წყვილთა შორის) ასპარეზობაში, სამთოსათხილამურო სპორტსა და ტრამპლინიდან ხტომებში.

მოციგავეებმა (ლევან თიბილოვი — კახა ვახტანგიშვილი) დაიკავეს მე-17 ადგილი, უკან ჩამოიტოვეს იაპონიის, ბულგარეთისა და ნორვეგიის წყვილები.

სწრაფდაშვებაში ზურაბ ჯიჯიშვილი 47-ე იყო, სლალომში კი ტრასა ვერ დაამთავრა.

120-მეტრიან ტრამპლინიდან მხტომელთა შორის კახა წაქაძე 52-ე ადგილზე დარჩა — გაუსწრო 6 მონაწილეს. 90-მეტრიან ტრამპლინზე კი 50-ე იყო — უკან ჩამოიტოვა 8 მონაწილე.

ლევან აბრამიშვილი სპეციალურ სლალომში იმ 29 სპორტსმენს შორის აღმოჩნდა, რომლებმაც ტრასა ვერ დაამთავრეს.

ცხადია, საქართველოს წარგზავნილების წარუმატებლობას თავისი მიზეზები აქვს, რომლის შესახებ „ლელოს“ უახლოეს ნომერში გესაუბრებით.

ლილეჰამერის პარალელები

ჟურნალისტის დღიურიდან

12-27 თებერვალი

● **პირველ** ოფიციალურ ვარჯიშზე მოციგავეთა წყვილებს სამ-სამი დაშვების უფლება მისცეს. ვახტანგიშვილი და თიბილოვი ჯერ ახალი ციგით დაეშვნენ, მაგრამ უკვე მეორე ცდაზე უარი თქვეს ახალზე და ძველი, 10 წლის წინანდელი ციგით ვარჯიში ამჯობინეს. ბიჭებმა ახალი ციგა ვერ მოირგეს, საამისოდ 2–3 თვე მაინცაა საჭირო, მათ კი სულ ახლახანს მიიღეს იგი. მეორე და მესამე დაშვებაზე შეჩვეული ციგით უკეთესი შედეგი აჩვენეს და სპორტსმენებმაც ისევ ძველი ციგით ასპარეზობა ამჯობინეს.

● **კახა წაქაძემ** მაინც გადაწყვიტა 120-მეტრიან ტრამპლინზე სავარჯიშოდ გაეყვანა თავისი ვაჟი. კახამ პირველ ვარჯიშზე 3 ნახტომი შეასრულა და ბოლო სამ წელიწადში ამით სულ 8 ნახტომი მოაგროვა, რაც, ცხადია, თითქმის არაფრის მომცემია. მაგრამ ოლიმპიადაზე გამოსვლის შესაძლებლობის ხელიდან გაშვება ალბათ არ შეიძლება თუნდაც იმიტომ, რომ სპორტსმენი სხვას თუ არაფერს, გამოცდილებას მაინც შეიძენს, საერთოდ კი რაც მეტ პროგრამაში ვიასპარეზებთ, მით უკეთესი. ოლიმპიადა მაინც ოლიმპიადაა. 90-მეტრიან ტრამპლინზე კახას ნახტომების 20 პროცენტი აქვს შესრულებული და უკეთ შეუძლია იასპაროზოს. კახა ჯერ გამოვა 120, შემდეგ 90-მეტრიან ტრამპლინზე.

● **ზურაბ ჯიჯიშვილზე** დელეგაციამ განაცხადი სუპერგიგანტშიც წარადგინა, მაგრამ მონაწილეთა სიმრავლის გამო ჟიურიმ უარი თქვა მის დაშვებაზე. ეს კი არა, სპორტსმენთა რაოდენობა შეამცირა კიდეც.

● **საქართველოს** დელეგაციის ხელმძღვანელები შეხვდნენ სოკ-ის პრეზიდენტს ხუან ანტონიო სამარანჩს. მას ედუარდ შევარდნაძის წერილი გადასცა საქართველოს ზამთრის სახეობათა ფედერაციის პრეზიდენტმა ს. ხაბეიშვილმა, ნონა გაფრინდაშვილმა კი მიართვა ოთარ ფაცაციას ხელმოწერილი დადგენილება, რომელიც 1994 წლის ოლიმპიური იდეალებისა და ოლიმპიური ზავის წლად გამოცხადებასთან დაკავშირებით საქართველოში დაგეგმილ ღონისძიებებს ეხება.

● **ოლიმპიურ** სოფელში მოეწყო საქართველოს სპორტული დელეგაციის თათბირი. ჩვენს ოლიმპიელებს ესაუბრა ნ. გაფრინდაშვილი, ს. ხაბეიშვილმა წაიკითხა საქართველოს მთავრობის მეთაურის ბატონ[illegible] შევარდნაძის მისალმება.

● [illegible]**ლიმპიადის** მასპინძლებს დაუმზადებიათ ქართული სამკერდე ნიშანი ეროვნული დროშით და ქართული წარწერით: „კეთილი იყოს თქვენი მობრძანება!“ ეს ნიშანი აქ 5 დოლარად, ხან მეტადაც იყიდება.

ლილეჰამერის პარალელები

ჟურნალისტის დღიურიდან

12-27 თებერვალი

● **საოცარი** სანახავი[illegible] ფრისტაილი. საოცარია რიტუალ[illegible] დაიყივლებს მამალი და სპო[illegible]სმენები სტარტს იღებენ. მამლის [illegible]ვილს მოსდევს მუსიკა და ფინიშ[illegible]ე სპორტსმენს მუსიკის ჰანგე[illegible] მიაცილებს.

● **ოლიმპიადაზე** საპატიო სტუმრებად არიან მ[illegible] ევროპის ყველა სამეფ[illegible] წარმომადგენლები (გარდ[illegible] ბელგიისა). ესენი არიან: ნორვეგ[illegible] მეფე ჰარალდი, ესპანეთისა — ხუან კარლოსი (მას აქ შეხვდა [illegible]ნსულ ბაგრატიონი), შვედეთისა — კარლოს XVI გუსტავი, დანიის დედოფალი — მარგარიტ II, ნიდერლანდების მემკვიდრე — პრინცი ვილჰელმ ალექსანდრი, ლუქსემბურგის ჰერცოგი ჟანი (იგი სოკ[illegible] წევრიცაა), ინგლისის პრინცესა [illegible] პრინცესა ნორა ლიხტენშტეინ[illegible], პრინცი ალბერი მონაკოდან. [illegible] პრინცი გარდა იმისა, რომ სოკ[illegible] წევრია, თავის ქვეყნის ბობსლეისტთა გუნდშიც გამოდის.

● **თამაშებამდე** ერთი წლით ადრე ნორვეგიაში დაუწყიათ ოლიმპიური მაისურების გამოშვება ოლიმპიადის გახსნამდე დარჩენილი დღეების რიცხვის აღნიშვნით. ყველა ასეთი მაისური იყიდებოდა საერთაშორისო აუქციონზე, დაფიქსირებულია ყველაზე მაღალი ფასი ერთ მაისურში — 22,5 ათასი ნორვეგიული კრონი (7კრონი აშშ-ის ერთი დოლარია).

● **სინოპტიკოსების** ვარაუდი, რომ ამ პერიოდში ლილეჰამერში თოვლის დეფიციტი იქნებოდა, არ გამართლდა (შარშან დაახლოებით ამ დროს უთოვლო დღეები ყოფილა). ახლა ოლიმპიადის დედაქალაქში დიდი თოვლია, თანაც იმდენი, მასპინძლები დღე და ღამე მუშაობენ, რათა ზედმეტი თოვლი მოაშორონ იქიდან, სადაც ის საჭირო არ არის.

● **ოლიმპიური** სოფელი დაცულია მავთულის ორმაგი ღობით და საგუშაგოებით, სოფელში მცხოვრები დელეგაციის ხელმძღვანელებს საგანგებოდ მოაწე[illegible]ინეს ხელი პირობაზე, რომ აქ ფ[illegible]ტოსურათს არავინ გადაიღებს.

● **სა[illegible]თველოს** ს[illegible]ორ[illegible]ული ჟურნალ[illegible], რომ[illegible]ბიც აკრედიტებუ[illegible] ოლიმ[illegible]ადაზე, შეხვდნენ [illegible] ჟურ[illegible]ისტთა საერთაშორ[illegible] ასოციაცი[illegible] პრეზიდენტს თოგაი ბაიათე[illegible] ქეთი).

● **ლილეჰამ[illegible]რ**[illegible] სოკის 192-ე სესი[illegible] კვლავ მოუწოდა მს[illegible] ყნებს თამაშების დღ[illegible] პიური ზავის დ[illegible]. ბოს[illegible] აციის გამწვავების [illegible] მცირე ხნით კონფლ[illegible] ზონაშ[illegible] გაფრინდა.

მილოცვა

სპორტის პროპაგანდის საქმეში გაწეული დიდი დამსახურებისათვის, საქართველოს სპორტის დეპარტამენტმა, დაბადებიდან საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით, საპატიო სიგელით და სამახსოვრო საჩუქრით დააჯილდოვა ჟურნალისტი თამილა კახიძე.

გაზეთ „ლელოს“ რედაქციის თანამშრომლები დაბადებიდან საიუბილეო თარიღს ულოცავენ კოლეგა-ჟურნალისტს საქართველოს რადიოდან თამილა კახიძეს.

სტამბოლის ტრადიციული...

ბერძნულ-რომაული სტილით მოჭიდავეთა ამ ასპარეზობამ ამჯერადაც თავი მოუყარა მსოფლიოს უძლიერეს ფალავნებს. იქ შესანიშნავად გამოვიდა ბათუმელი მოჭიდავე თენგიზ თედორაძე („შევარდენი“), რომელმაც პირველი ადგილი დაისაკუთრა ქვემძიმე წონის სპორტსმენთა შორის.

„შევარდენული“ ჩემპიონატი

დღეს სხვა ქალაქიდან ჩამოსვლა კი არა, თვით თბილისში მოძრაობაც კი გადაუჭრელი პრობლემა გახლავთ. ეს ყველაზე მძიმედ იგრძნეს ამ დღეებში ჭაბუკმა მოკრივეებმა, რომლებიც უნდა გამოსულიყვნენ 1980–1981 წლებში დაბადებულთა საქალაქო პირველობაზე. მაგრამ უტრანსპორტობის გამო ვარკეთილელებმა, მუხიანელებმა, თემქელებმა და თბილისის გარეუბნების სხვა მცხოვრებმა „მართვეს“ ნორჩმა მოკრივეებმა ვერ მოაღწიეს ვერის პარკში მდებარე კრივის დარბაზს, სადაც დანიშნული იყო შეჯიბრება. ამიტომ საქალაქო ასპარეზობამ უფრო შინაური, ადგილობრივი „შევარდენის“ ჩემპიონატის სახე მიიღო და მასში მხოლოდ ხუთი წყვილი იბრძოდა გამარჯვებისთვის. წონითი კატეგორიების მიხედვით ქალაქის პირველობა მოიპოვეს: ალექსი სამადაშვილმა, გიორგი ნადიბაიძემ, ტელმან ჰუსეინოვმა, გიორგი ზალდასტანიშვილმა, უჩა ტორჩინავამ, დავით ხარატმა და დავით ლომიძემ.

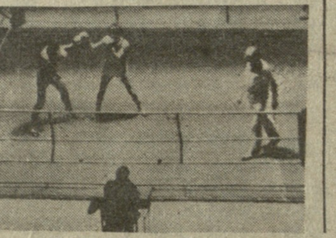

მკითხველი — გაზეთი

მარშან არჩილ ჩოხელმა მსოფლიოს ჩემპიონის ოქროს მედალი მოიპოვა სამბოში. იქნებ რაიმე დაბეჭდოთ ამ შესანიშნავ მოჭიდავეზე?

გიორგი გოდაველი.

არჩილ ჩოხელი: „ჩემპიონობის შენარჩუნება არ იქნება იოლი“

მას შემდეგ, რაც ქართული სპორტი დამოუკიდებლად გავიდა საერთაშორისო სარბიელზე, ყოველი გამარჯვება ევროპისა თუ მსოფლიო ჩემპიონატებში განსაკუთრებულ დატვირთვასა და ჟღერადობას იძენს. სამწუხაროდ, ქვეყანაში შექმნილი რთული ეკონომიკური პირობები არ იძლევა დიდ ასპარეზზე აქტიური თანამშრომლობის საშუალებას. თუმცა, ისიც უნდა ითქვას, რომ სუვერენულმა ქართულმა სპორტმა ბოლო ორი წლის მანძილზე (ბარსელონის ოლიმპიადიდან მოყოლებული) თვალსაჩინო წარმატებებს მიაღწია. ერთი ასეთი წარმატება დაფიქსირდა შარშანდელ სეზონში, როცა მცხეთელმა სამბისტმა არჩილ ჩოხელმა მსოფლიო ჩემპიონატზე ოქროს მედალი მოიპოვა (მანამდე, ანალოგიურ წარმატებას, ოღონდ მკლავჭიდელთა მსოფლიო ჩემპიონატში ზაურ ცხადაძემ და კობა თოდაძემ მიაღწიეს).

არჩილ ჩოხელი, ტრადიციის თანახმად, ესტუმრა რედაქციას და გაგვიზიარა თავისი შთაბეჭდილებები.

● **ჩვენი სამბისტების სპორტული კარიერის დასაწყისი, მეტწილად, ქართულ ჭიდაობასთან არის დაკავშირებული. თქვენც ალბათ იგივე გზა გაქვთ გავლილი?**

— მხოლოდ ნაწილობრივ. ქართული ჭიდაობის შესახებ მართალი ბრძანდებით, მაგრამ სამბოში, დამკვიდრებული „წესის“ საწინააღმდეგოდ, ძიუდომ მომიყვანა.

● **ეს ალბათ რაღაც საგანგებო შემთხვევასთან იყო დაკავშირებული.**

— არა, განსაკუთრებული არაფერი მომხდარა. ჯარში ყოფნის დროს მთხოვეს ძალები მომესინჯა სამბოში. უარი არ მითქვამს, დავიწყე რეგულარული ვარჯიში და 1989 წელს ყოფილი საბჭოთა კავშირის შეიარაღებულ ძალთა პირველობა მოვიგე. ეს იყო ჩემი პირველი დიდი გამარჯვება სპორტში.

● **ვინაიდან ძიუდოს სამბო ამჯობინეთ, ჩანს, რაღაც უპირატესობას ანიჭებთ ამ უკანასკნელს?**

— კატეგორიულ მტკიცებას არ მოვყვები, მაგრამ მეჩვენება, რომ სამბო უფრო რთული ჭიდაობაა. ეს განსაკუთრებით თვალნათლივ იგრძნობა ჩოქბჯენში ჭიდაობის დროს.

● **როგორი განწყობილებით მიდიოდით მსოფლიო ჩემპიონატზე? რის მოპოვებას ვარაუდობდით?**

— განწყობილება მეცა და ჩემს თანაგუნდელებსაც კარგი გვქონდა. მე სამეულში მოხვედრას ვფიქრობდი, ვინაიდან ყველა მეტოქესთან ვიყავი შეხვედრილი და ვიცოდი მათი რეალური ძალა. მათგან ყველაზე ღირსეულ მეტოქედ აზერბაიჯანელი ჯაფაროვი მიმაჩნდა, რომელსაც შევხვდი კიდეც პირველ წრეში და მოვუგე. სამწუხაროდ, იგი ვერ აღმოჩნდა სათანადოდ მომზადებული და სამეულის მიღმა დარჩა.

● **რომელი ბრძოლა შემორჩა თქვენს მეხსიერებას ყველაზე მეტად?**

— ფინალური შეხვედრა თურქმენ ანაორაზოვთან, ფიზიკურად უაღრესად ძლიერ მეტოქესთან. ეს ორთაბრძოლა დამამახსოვრდა იმიტომ, რომ თავდაპირველად ვაგებდი ერთობ უიმედო ანგარიშით — 0:3. ვიგრძენი მოახლოებული საფრთხე, მოვიკრიბე ძალები და ჯერ „გარეფეხით“ ოთხი ქულა ავართვი, მერე კი ჩემი უპირატესობა დავაფიქსირე ორქულიანი გდებით. მართალია, მსაჯებმა ერთი ქულა დამაკლეს, მაგრამ გამარჯვებისთვის ამას მნიშვნელობა აღარ ჰქონია.

● **ამ ცოტა ხნის წინ სამბისტთა ცხოვრებაში მნიშვნელოვანი მოვლენა მოხდა: გაერთიანდა ორი ერთმანეთისგან გათიშული ფედერაცია. რა აზრისა ხართ ამის შესახებ?**

— გონივრული ნაბიჯია. მიკვირს, აქამდე რატომ ვერ შეთანხმდნენ ერთმანეთში სამბოს თავკაცები.

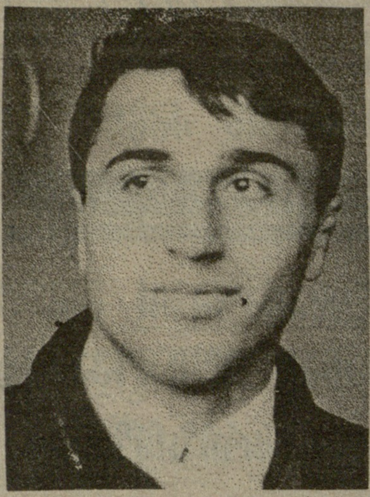

არჩილ ჩოხელი

● **ვინ მიგაჩნიათ თანამედროვე სპორტსმენის ეტალონად?**

— ბელგიელი ძიუდოისტი ვან დე ვალე. მისი ბრძოლა მინახავს თბილისის საერთაშორისო ტურნირზე და გულახდილად უნდა გითხრათ, ვნატრობდი მასსავით მოჭიდავე გამოვსულიყავი.

● **სამბოსა და ძიუდოს გარდა სპორტის სხვა რომელ სახეობას სცემთ პატივს?**

— მიყვარს ჩოგბურთი. შტეფი გრაფი მსოფლიოს ერთ-ერთ საუკეთესო სპორტსმენად მიმაჩნია.

● **ყველაზე უსიამოვნო მოგონება თქვენს ცხოვრებაში?**

— იტალიაში ევროპის პირველობაზე ფინალში გასასვლელი ბრძოლა წავაგე დანილოვთან, არადა, შეხვედრას ვიგებდი. ჩემი სისულელით წამოვეგე მეტოქის არც ისე გონებამახვილურ ილეთს. ეს გულდასაწყვეტი მარცხი რომ არა, ფინალში გავიდოდი, იქ კი მეტოქედ მყავდა ის ჯაფაროვი, რომელსაც ამჯერად პირველსავე წრეში ვაჯობე, ერთი სიტყვით, წაგებული ბრძოლის შემდეგ მუშტების ქნევა არ მიყვარს, მაგრამ ფაქტი ის გახლავთ, რომ ევროპის ჩემპიონატი სულელურად წავაგე.

● **ყველაზე დიდი სიხარული როდის განიცადეთ?**

— ჩემი პირველი გამარჯვების დღეს საფრანგეთში. ეს იყო 1991 წელს, როცა ახალგაზრდებში მსოფლიო ჩემპიონის ოქროს მედალი დავიმსახურე.

● **რამდენჯერ აპირებთ ჩემპიონობას?**

— ჯერ ვივარჯიშებ, მოვიკრებ ძალებს, გავუგებ გემოს დიდებში გამარჯვებას და მერე ვნახოთ. ისე კი, ვგრძნობ, ჩემპიონობის შენარჩუნება არ იქნება იოლი...

● **არჩილ ჩოხელის სადარბაზო ბარათიდან:**

დაიბადა 1971 წლის 23 მაისს მცხეთის რაიონის სოფელ გალავანში.

სპორტის ოსტატი სამბოსა და ქართულ ჭიდაობაში, არმიის სპორტკლუბის წევრი.

სიმაღლე — 180 სმ, წონა — 68 კგ.

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის I კურსის სტუდენტი.

მწვრთნელები — აბესალომ წიკლაური და ემილ ბაბასიანი.

ჭიდაობა დაიწყო 1985 წელს, როგორც ძიუდოისტმა. სამბოში გადავიდა 1989 წელს.

პირველ წარმატებას მიაღწია 1987 წელს — მოიგო ანზორ კიკნაძის სახელობის მოსაწვლე ძიუდოისტთა თბილისის საერთაშორისო ტურნირი.

1991 წლის მსოფლიო ჩემპიონი სამბოში ახალგაზრდებს შორის. 1992 წელს გახდა მსოფლიო ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი მოზრდილებში. წლეულს ჯერ ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა ევროპის ჩემპიონატზე, მერე კი მოიგო მსოფლიო ჩემპიონატი ომსკში.

ამ ასპარეზობას ერთობ მორიდებული სახელი ჰქვია — ირანის ტრადიციული ტურნირი, მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ მის მასშტაბურობას და მონაწილეთა წარმომადგენლობას, მას აშკარად უფრო ხმამაღალი დასახელება მოუხდებოდა. საქმე მარტო ის კი არ არის, რომ შეჯიბრება ეძღვნება ისლამური რევოლუციის თარიღს და მასში მასპინძლებთან ერთად გამოდიან თურქეთის, ავღანეთის, პაკისტანის, აზერბაიჯანის, ყირგიზეთის, სომხეთის, თურქმენეთის, ქუვეითისა და ახლო აღმოსავლეთის სხვა ქვეყნების ქალთა და ვაჟთა გუნდები. ისიცაა გასათვალისწინებელი, რომ ქალთა ასპარეზობებში პირველად ცდიან ძალას ის ქვეყნები, სადაც ახლა ინერგება ესა თუ ის სახეობა და ამდენად ირანის სტარტები მათთვის ერთგვარი სასინჯი ქვაც არის.

ხალიჩასაც „სცოდნია“ მონატრება

ტურნირი გაიმართა ფარიკაობაში, ფრენბურთში, ხელბურთში, ჭიდაობაში, ჭადრაკში. ამ ქვეყნის სხვადასხვა ქალაქმა სტუმრებს გულთბილი მასპინძლობა გაუწია..

საქართველოს მოფარიკავეთა თვალსაჩინო წარმატებით წარიმართა შეხვედრები თეირანის ბილიკებზე. ხმლით ასპარეზობაში ყველას აჯობა აკაკი მახარაძემ, მესამე საპრიზო ადგილი კი წილად ხვდა მის თანაგუნდელს არჩილ ლორთქიფანიძეს. ჩვენი გუნდი (აკაკი და კახაბერ მახარაძეები, ა. ლორთქიფანიძე) მეორე საპრიზო ადგილზე აღმოჩნდა. მოხმალავეებს რაპირისტებმაც აუბეს მხარი, მეორე და მესამე ადგილებზე შესაბამისად გავიდნენ გიორგი კვარაცხელია და ოლეგ ჩერნიშოვი, გუნდურ პირველობაში კი (გ. კვარაცხელია, ო. ჩერნიშოვი, თამაზ ჰინჭარაული) უძლიერესნი იყვნენ. დაშნით ფარიკაობაში ბრინჯაოს მედალი დაისაკუთრა ჯემალ გამიაშვილმა. მისმა გუნდმა (ჯ. გამიაშვილი, გოჩა ზურაბიშვილი, ალექსანდრე ზახაშვილი) საპატიო მეორე ადგილი მოიპოვა.

ბრწყინვალედ იასპარეზეს ქართველმა ხელბურთელებმა. ვაჟთა ტურნირში გამოდიოდა „ამირანი“, რომელიც გაძლიერებული იყო „შევარდენი“-სტუ-ს სამი მოთამაშით. გუნდმა გაიმარჯვა ხუთივე წინასწარ შეხვედრაში, ფინალში კი სძლია ირანის ნაკრებს—31:26. თამაშების ჩემპიონის სახელი მოიპოვა აგრეთვე ჩვენმა ქალთა გუნდმა.

ფრენბურთელი ქალები თავრიზის სარბიელზე გამოდიოდნენ. იქ საქართველოს ღირსებას იცავდა საქართველოს ჩემპიონატის ლიდერის თბილისის „შევარდენის“ ბაზაზე შექმნილი ნაკრები, რომელიც წაუგებლად მივიდა ფინალამდე. გადამწყვეტ მატჩში კი 3:1 დაამარცხა ყირგიზეთის გუნდი. სპეციალისტებმა მაყურებლებთან ერთად საუკეთესო გუნდად აღიარეს საქართველოს ნაკრები, ხოლო საუკეთესო მოთამაშის სპეციალური პრიზი ნინო მეტრეველმა მოიპოვა.

ყველაზე მეტი მაყურებელი, ტრადიციულად, მოჭიდავეთა გამოსვლებმა მიიზიდა. თეირანის ხალიჩაზე იბრძოდნენ: ირანის (6 გუნდი), საქართველოს, ავღანეთის, ყაზახეთის, თურქმენეთის, თურქეთის, პაკისტანისა და ინდოეთის ფალავნები.

თავისუფალი სტილით მოჭიდავეთა საქართველოს ნაკრები, რომელიც ახალგაზრდებისგან შედგებოდა, საკმაოდ მორიდებული შედეგებით დაბრუნდა. მის ანგარიშზეა თითო ვერცხლისა და ბრინჯაოს მედალი, რომლებიც შესაბამისად მოიპოვეს სოხუმელმა ნოდარ კურტანიძემ (90 კგ) და თბილისელმა ზაზა ტყეშელაშვილმა (100), სამაგიეროდ, ნამდვილი სენსაცია მოახდინა მსოფლიოს 1987 წლის ჩემპიონმა გურამ გედეხაურმა (საქართველოს ჭიდაობის ფედერაციის თავმჯდომარე გუნდს ახლდა ხელმძღვანელად). მან ტოლი არავის დაუდო ბერძნულ-რომაული სტილით ჭიდაობაში, სადაც გამარჯვებისთვის იბრძოდნენ მოქმედი ფალავნები და მსოფლიო პირველობების მონაწილენი. ქართველმა ვეტერანმა ოსტატურად წარმართა ოთხივე შეხვედრა და დამსახურებულად მოიპოვა პირველობა. ასპარეზობაზე არც მის ახალგაზრდა კოლეგებს შეურცხვენიათ თავი. შესანიშნავი საბრძოლო თვისებები გამოავლინა საგარეჯოელმა თამაზ ყაზარაშვილმა (57 კგ) და მეორე საპრიზო ადგილი მოიპოვა, ხოლო ბრინჯაოს მედლებს დაეპატრონენ მარტყოფელი გიორგი ფრეწუაშვილი (62), მსოფლიოსა და ევროპის ჩემპიონი ჭაბუკთა შორის ტარიელ მელელაშვილი (68).

კარგად იციან რა ქართველ მოჭიდავეთა ფასი, მასპინძლებმა ჩვენს ფალავნებს ამხანაგური მატჩის ჩატარება შესთავაზეს. იგი შედგა თეირანიდან 700 კილომეტრის დაშორებით ქერიმ-შაჰში. ამ ორდღიან შეჯიბრებაში ჯერ დავმარცხდით — 4:6, მეორე დღეს კი გავიმარჯვეთ 7:3.

თავრიზშივე ასპარეზობდნენ მოჭადრაკე ქალები. ტურნირში 6 გუნდი მონაწილეობდა: საქართველოს, თურქმენეთის, ირანის „ა“, ირანის „ბ“, თავრიზის და ირანის სტუდენტური ნაკრებები. ჩვენი რესპუბლიკის ღირსებას იცავდნენ ნატო ეძგვერაძე, ინგა ხურცილავა, სოფიკო ნიკოლაძე და ირინე სანებლიძე (გუნდი შეჯიბრებისთვის მოამზადეს დავით გურგენიძემ და გიორგი ხომერიკმა).

ქართველმა მოჭადრაკეებმა ყველა მატჩი მოიგეს და 20 შესაძლებლიდან 18,5 ქულით პირველი ადგილი დაიკავეს. გამარჯვებულებმა 3 ქულით ჩამოიტოვეს თურქმენი მეტოქეები. თავიანთ დაფებზე საუკეთესო შედეგი აჩვენეს: ეძგვერაძემ, ხურცილავამ და ნიკოლაძემ.

არის კიკბოქსინგის პროფესიული კლუბი

საქველმოქმედო სპორტული კლუბი „ტინი“, რომელიც 1992 წელს შეიქმნა, მიზნად ისახავს ჩვენში კიკბოქსინგის დანერგვა-განვითარებას. კლუბში ვარჯიშობენ ყოფილი სსრ კავშირის და საქართველოს რესპუბლიკის ჩემპიონები კრივსა და კარატეში. იგი თანამშრომლობს დსთ-ს ქვეყნების კიკბოქსინგის ორგანიზაციების ასოციაციასთან და ხშირად მონაწილეობს სხვადასხვა შეჯიბრებებში.

ამას წინათ კარატესა და კიკბოქსინგის ერთიანმა პროფესიულმა ასოციაციამ „ტინი“ მოსკოვის საერთაშორისო ტურნირში მიიწვია. კომერციული ავიაკომპანია „ლიდიას“ დახმარებით კლუბმა შეძლო მოსკოვში გამგზავრება, რის თაობაზეც დიდ მადლობას ვუცხადებთ ავიაკომპანიას ამ ქველმოქმედებისა და უანგარო დახმარებისთვის. კლუბის წარმომადგენლობა მოსკოვში შეხვდა კარატესა და კიკბოქსინგის ერთიანი პროფესიული ასოციაციის („მპაკკ“) ხელმძღვანელობასა და კიკბოქსინგის მსოფლიო ასოციაციის („ვრა“) პრეზიდენტს ბატონ პ. ინგრემს. მართალია, კლუბმა საერთაშორისო შეჯიბრებაში მონაწილეობა ვერ მიიღო, ვინაიდან ამის თაობაზე დროულად ვერ გავაგზავნეთ განაცხადი, მაგრამ ერთობლივად ჩატარებული ვარჯიშების შედეგად ჩვენი სპორტსმენების პოტენციური შესაძლებლობები დადებითად შეაფასეს და ისინი სათადარიგო მონაწილეებად ჩარიცხეს. შეჯიბრებამ, რომელშიც მონაწილეობდნენ, ბელარუსის, რუსეთის, ჰოლანდიის, საფრანგეთისა და ინგლისის საუკეთესო სპორტსმენები, საინტერესოდ ჩაიარა. კიკბოქსინგსა და ტაილანდურ კრივში გათამაშდა რამდენიმე მსოფლიო ჩემპიონის სარტყელი. მაყურებლებზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა მაიფატის (რუსეთი), ბობ შრაიბერის (ჰოლანდია), კირკვოდ უოლკერისა და ფრანგი სპორტსმენების გამოსვლამ. შეჯიბრების დამთავრების შემდეგ საქველმოქმედო სპორტული კლუბი „ტინი“ გაწევრიანდა კარატესა და კიკბოქსინგის ერთიან პროფესიულ ასოციაციაში, რაც ჩვენთვის ფრიად მნიშვნელოვანია, ვინაიდან თუ კლუბის სპორტსმენი გაიმარჯვებს ერთ ან ორი საერთაშორისო შეჯიბრებაში, მას მიენიჭება საერთაშორისო რეიტინგი, „ტინი“ კი ავტომატურად გახდება მსოფლიო ასოციაციის წევრიც.

ამრიგად, საქველმოქმედო სპორტული კლუბი „ტინი“ გახდა კიკბოქსინგის ერთ-ერთი პირველი პროფესიული კლუბი საქართველოში. მისი დამფუძნებლებია სსრკ-ს ექსჩემპიონი კრივში ამირან ხიზანიშვილი, კიკბოქსინგისა და უშუს ინსტრუქტორები დ. ხომერიკი და ნ. ყარყარაშვილი.

იანვარში კლუბმა თბილისში გამართა ამხანაგური შეჯიბრება კახეთის რეგიონისა და ადგილობრივი სკოლების ახალბედებს შორის. კლუბის სამმა სპორტსმენმა მოიპოვა გამარჯვება. ესენია: საქართველოს რესპუბლიკის ჩემპიონი იუნიორებში ეიუ-კუშინკაი კარატეში ი. ივანიშვილი, დ. გოგიჩაიშვილი და ზ. ოქროპირიძე.

კლუბი ამჟამად განაგრძობს ვარჯიშს არმიის სპორტულ კომპლექსში და მოწვევას ელის მოსკოვიდან და სხვა ქალაქებიდან.

დავით ხომერიკი,
კლუბის ვიცე-პრეზიდენტი.

ნოდარ ახალკაცი: „...ფეხბურთშიც ხდება საბოტაჟი“

საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის მესვეურთა მორიგი შეხვედრა სპორტულ ჟურნალისტებთან ამჯერად მალტის საერთაშორისო ტურნირში ჩვენი ეროვნული ნაკრების გამოსვლას მიეძღვნა.

როგორც გუნდის მთავარმა მწვრთნელმა ალექსანდრე ჩივაძემ აღნიშნა, მალტის მინი-ტურნირი ევროპაში მეტად პრესტიჟულია, მას საყოველთაოდ ცნობილი ფირმა „როტმანსი“ ფარველობს და ოთხ წელიწადში ერთხელ იმართება. დღეს, როდესაც საქართველოს ეროვნული ნაკრები ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი თამაშებისთვის ემზადება, ჰაერივით საჭიროა ძალების მოსინჯვა სხვადასხვა ქვეყნის გუნდებთან. ამიტომაც იყო, რომ სიამოვნებით მივიღეთ მალტის ფეხბურთის ასოციაციის მოწვევა და მიუხედავად მრავალი სიძნელისა (უმთავრესად უსახსრობა იგულისხმება, როგორც გავიგეთ, მგზავრობის ხარჯი გაუღიათ მეცენატს, რომელმაც არ ისურვა თავისი გვარის საჯაროდ გამჟღავნება, აგრეთვე მოსკოვში არსებული საქველმოქმედო ფონდ „გორდას“ და ავიაკომპანია „კრაი აეროს“ მოსკოველ წარმომადგენელს თემურ ჩარკვიანს) და, რაც ყველაზე საწყენია, ზოგიერთი საფეხბურთო კლუბის ხელმძღვანელის წინააღმდეგობისა გამოეშვა თავიანთი მოთამაშეები, ტურნირის გახსნის წინა ღამეს მაინც ჩავაღწიეთ ლა-ვალეტამდე, რაც შეეხება გერმანიაში და კვიპროსში მოთამაშე ლეგიონერებს (ცხადაძე, შელია, ქინქლაძე, ქეცბაია, გოგრიჭიანი, კუდინოვი, ყიზილაშვილი), ისინი სლოვენიასთან მატჩის წინ რამდენიმე საათით ადრე შემოგვიერთდნენ. ცხადია, ასეთ ვითარებაში ყველა ფეხბურთელმა სრულად ვერ გამოავლინა თავისი შესაძლებლობები.

„და მაინც, — განაგრძო ალექსანდრე ჩივაძემ, — სლოვენიასთან მატჩი ფრედ რომ დამთავრებულიყო, მაშინაც კი უკმაყოფილო ვიქნებოდი. თამაში პრაქტიკულად ცალ კარში მიდიოდა. რევიშვილმა, ქეცბაიამ, ყიზილაშვილმა, ნემსაძემ უამრავი საგოლე მომენტი ვერ გამოიყენეს. უფრო მეტიც, საფინალო სასტვენამდე ათიოდე წუთით ადრე სლოვენელმა გლიჰამ გოლიც კი გაგვიტანა.

პრესკონფერენციის შემდეგ ჟურნალისტებს საშუალება მოგვეცა გვეცნობოდით საზღვარგარეთულ პრესას, სადაც უცხოელი მიმომხილველები, იგივეს ამტკიცებდნენ — ქართველებს ეს შეხვედრა არ უნდა წაეგოთო.

ასეა თუ ისე, ა. ჩივაძის თქმით, იგი, ძირითადად კმაყოფილია ნაკრების თამაშით, მისი ხარისხით. განსაკუთრებით კარგად უთამაშიათ ჩვენებს ტუნისის გუნდთან, რომელსაც ძალზე აუმაღლდა რეიტინგი გერმანიისა და ჰოლანდიის გუნდებთან ფრედ ნათამაშევი შეხვედრების შემდეგ.

ჟურნალისტთა თხოვნით ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა თავისი შეხედულება გამოთქვა ცალკეულ მოთამაშეთა მიმართ, სახელდობრ, მან განაცხადა, რომ რევიშვილს მოუჩინა ახალი ამპლუა და კმაყოფილია მისი თამაშით, შელია და ქინქლაძე შედარებით ახალი წასული არიან და ვიცით მათი შესაძლებლობებიო, ცხადაძის თამაშს ხშირად ვნახულობთ ტელევიზიითო. კვიპროსელი ლეგიონერების შესახებ ითქვა, რომ არ ვიცით რა დავალებებს აძლევენ თემურ ქეცბაიას „ანორთოსისში“, ხოლო იმ პოზიციაზე, რომელიც ნაკრებში მიუჩინეს, თამაში არ გამოუვიდა, მიუხედავად გადატანილი ოპერაციისა, დავით ყიზილაშვილმა, მოუმატა. სამწუხაროდ, მალტაში დაშავებული ჩამოვიდა გოჩა გოგრიჭიანი, ამიტომაც მის მზადყოფნაზე კონკრეტულად რაიმეს თქმა ჯერ არ შეიძლება.

შელიამ, ქინქლაძემ და ყიზილაშვილმა უკვე 3 შეხვედრა ჩაატარეს, ცხადაძემ და ქეცბაიამ — 2.

შემდეგ ჟურნალისტთა წინაშე სფფ-ს პრეზიდენტი ნოდარ ახალკაცი გამოვიდა, რომელმაც აგრეთვე კმაყოფილება გამოთქვა ნაკრების თამაშით. ამავე დროს მან ყურადღება გაამახვილა იმ პრობლემებზე, რომელიც ნაკრებისა და ზოგიერთი უცხოური საკლუბო გუნდის მესვეურთა ურთიერთდამოკიდებულებაში შეიმჩნევა—ისინი უარს ამბობენ საქართველოს ნაკრებში მოთამაშეთა გამოშვებაზე. „როგორც ჩვენი ცხოვრების სხვა სფეროებში ხდება, ფეხბურთშიც აქვს ადგილი საბოტაჟს“ — აღნიშნა მან, ასეთ ფაქტებს ჩვენ არ დავმალავთ და საზოგადოების მსჯელობის საგნად ვაქცევთ.

როდესაც ლაპარაკი ფრანკფურტის შეხვედრას შეეხო, ნოდარ ახალკაცმა კმაყოფილება გამოთქვა საქართველოს ნაკრების სათამაშო განრიგით, იგი ჩვენთვის ხელსაყრელია, თამაშებს ვიწყებთ და ვამთავრებთ მოლდოვის გუნდით. იქვე, ფრანკფურტში, მოლაპარაკება, რომ საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრები (16 წლამდე) 30 აპრილიდან ორი კვირით საწვრთნელ შეკრებას გაივლის ბრემენის სპორტულ სკოლაში და თავის თანატოლებთან 4 ამხანაგურ შეხვედრას გამართავს, 28 ივნისიდან კი ეს ნაკრები ლიტვის ქალაქ პალანგის საერთაშორისო ტურნირში იასპარეზებს.

ცხადია, ყველას აინტერესებდა, ჩაატარებს თუ არა საქართველოს ეროვნული გუნდი ევროპის შესარჩევ თამაშებს თბილისში. ითქვა, რომ მეშვიდე ჯგუფის ხუთივე მეტოქე თანახმაა ამაზე. გერმანიის, უელსისა და ბულგარეთის გუნდებს ადრე ნათამაშევი აქვთ საქართველოს დედაქალაქში, მოლდოვასთან კარგი ურთიერთობა გვაქვს, ასევე ალბანელებთან. ამიტომ იყო, რომ ფრანკფურტში სპეციალური ოქმი შედგა ჩვენი მეტოქეების ხელმოწერით და უეფას გაეგზავნა, ეს უკანასკნელი კი თავის საბოლოო გადაწყვეტილებას, ალბათ, აპრილის ბოლოს უეფას კონგრესზე ან ივლისში ევროტურნირების წილისყრისას გამოიტანს.

კიდევ მრავალი შეკითხვა დაუსვეს სფფ-ს და ნაკრების მესვეურთ, რომლებმაც შეძლებისდაგვარად დააკმაყოფილეს ჟურნალისტთა ცნობისმოყვარეობა.

ჯემალ ჟიჟაშვილი

საქართველოს ჩემპიონატი. II ეტაპი.

კალენდარი

მე-10-19 ადგილებისთვის მოთამაშე პირველი ჯგუფის გუნდებისათვის

I წრე

I ტური. 8 მარტი, სამშაბათი

„მადაროელი“ (ჭიათურა)—„შუქურა“ (ქობულეთი)

9 მარტი, ოთხშაბათი

„მრეტები“ (თბილისი)—„ალაზანი“ (გურჯაანი)
„მეტალურგი“ (რუსთავი)—„ოდიში“ (ზუგდიდი)
„საპოვნელა“ (თერჯოლა)—„სამგურალი“ (წყალტუბო)

II ტური. 17 მარტი ხუთშაბათი

„ოდიში“—„საპოვნელა“
„ალაზანი“—„მეტალურგი“
„შუქურა“—„მრეტები“
„კახეთი“ (თელავი)—„მადაროელი“ (ჭიათურა)

III ტური. 22 მარტი, სამშაბათი

„მრეტები“ — „კახეთი“
„მეტალურგი“—„შუქურა“
„საპოვნელა“—„ალაზანი“
„სამგურალი“—„ოდიში“

IV ტური. 30 მარტი, ოთხშაბათი

„ალაზანი“—„სამგურალი“
„შუქურა“—„საპოვნელა“
„კახეთი“—„მეტალურგი“
„მადაროელი“—„მრეტები“

V ტური. 3 აპრილი, კვირა

„მეტალურგი“—„მადაროელი“
„საპოვნელა“—„კახეთი“
„სამგურალი“—„შუქურა“
„ოდიში“—„ალაზანი“

VI ტური. 11 აპრილი, ორშაბათი

„შუქურა“—„ოდიში“
„კახეთი“—„სამგურალი“
„მადაროელი“—„საპოვნელა“
„მრეტები“—„მეტალურგი“

VII ტური. 19 აპრილი, სამშაბათი

„საპოვნელა“—„მრეტები“
„სამგურალი“—„მადაროელი“
„ოდიში“—„კახეთი“
„ალაზანი“—„შუქურა“

VIII ტური. 26 აპრილი, სამშაბათი

„კახეთი“—„ალაზანი“
„მადაროელი“—„ოდიში“
„მრეტები“—„სამგურალი“
„მეტალურგი“ — „საპოვნელა“

IX ტური. 30 აპრილი, შაბათი

„სამგურალი“—„მეტალურგი“
„ოდიში“—„მრეტები“
„ალაზანი“—„მადაროელი“
„შუქურა“—„კახეთი“

II წრე

X ტური. 11 მაისი. ოთხშაბათი

„შუქურა“—„მადაროელი“
„ალაზანი“ — „მრეტები“
„ოდიში“—„მეტალურგი“
„სამგურალი“—„საპოვნელა“

XI ტური. 15 მაისი, კვირა

„საპოვნელა“—„ოდიში“
„მეტალურგი“—„ალაზანი“
„მრეტები“—„შუქურა“
„მადაროელი“—„კახეთი“

XII ტური. 19 მაისი, ხუთშაბათი

„კახეთი“—„მრეტები“
„შუქურა“—„მეტალურგი“
„ალაზანი“—„საპოვნელა“
„ოდიში“—„სამგურალი“

XIII ტური. 23 მაისი, ორშაბათი

„სამგურალი“—„ალაზანი“
„საპოვნელა“—„შუქურა“
„მეტალურგი“—„კახეთი“
„მრეტები“—„მადაროელი“

XIV ტური. 31 მაისი, სამშაბათი

„მადაროელი“—„მეტალურგი“
„კახეთი“—„საპოვნელა“
„შუქურა“—„სამგურალი“
„ალაზანი“—„ოდიში“

XV ტური. 4 ივნისი, შაბათი

„ოდიში“—„შუქურა“
„სამგურალი“—„კახეთი“
„საპოვნელა“—„მადაროელი“
„მეტალურგი“—„მრეტები“

XVI ტური. 8 ივნისი, ოთხშაბათი

„მრეტები“—„საპოვნელა“
„მადაროელი“—„სამგურალი“
„კახეთი“—„ოდიში“
„შუქურა“—„ალაზანი“

XVII ტური. 12 ივნისი, კვირა

„ალაზანი“—„კახეთი“
„ოდიში“—„მადაროელი“
„სამგურალი“—„მრეტები“
„საპოვნელა“—„მეტალურგი“

XVIII ტური. 16 ივნისი, ხუთშაბათი

„მეტალურგი“—„სამგურალი“
„მრეტები“—„ოდიში“
„მადაროელი“—„ალაზანი“
„კახეთი“—„შუქურა“.

UEFA ევროპის საკლუბო ტურნირები

გაიმართა ევროპის საფეხბურთო ტურნირების მეოთხედფინალური შეხვედრები.

ჩემპიონთა ლიგა. „სპარტაკი“ (რუსეთი) — „ბარსელონა“ (ესპანეთი) 2-2, „მონაკო“ (საფრანგეთი) — „გალათასარაი“ (თურქეთი) 3-0, „მილანი“ (იტალია) — „ვერდერი“ (გერმანია) 2-1, „ანდერლეჰტი“ (ბელგია) — „პორტუ“ (პორტუგალია) 1-0.

თასების თასი. „ბენფიკა“ (პორტუგალია) — „ბაიერი“ (გერმანია) 1-1, „აიაქსი“ (ჰოლანდია) — „პარმა“ (იტალია), 0-0, „ტორინო“ (იტალია) — „არსენალი“ (ინგლისი) 0-0, „რეალი“ (ესპანეთი) — „პარი სენ-ჟერმენი“ (საფრანგეთი) 0-1.

უეფას თასი. „ბოავიშტა“ (პორტუგალია) — „კარლსრუე“ (გერმანია) 1-1, „კალიარი“ (იტალია) — „იუვენტუსი“ (იტალია) 1-0, „ბორუსია“ (გერმანია)—„ინტერი“ (იტალია- 1-3, „კაზინო“ (ავსტრია) — „აინტრახტი“ (გერმანია) 1-0.

მატჩები ისრაელში

23 თებერვალს ისრაელის ქალაქ აშდოდში გაიმართა ამხანაგური საერთაშორისო მატჩი ფეხბურთში ისრაელისა და საქართველოს ეროვნულ ნაკრებ გუნდებს შორის. ანგარიშით 2-0 გაიმარჯვეს მასპინძლებმა.

ისრაელი: კოენი, ი. ხარაზი (ტორტემანი), ბიტონი, ჰაზანი (ტიკვა), შელახი, ჰოლინგერი, ლევი, ნიმნი, ბერკოვიჩი (ზოხარი), რ. ხარაზი (ჰეისი), ოჰანა;

საქართველო: დევაძე, ბერაძე (დ. ჯანაშია), ცხადაძე, ლობჟანიძე, დ. ჯიშკარიანი, რევიშვილი, ნემსაძე, ჯამარაული, ტუღუში (ყაველაშვილი). შ. არველაძე, ა. არველაძე (გურული).

მსაჯები: ლიპკოვიჩი, სონტაგი, ბენჰამო.

გოლები: ოჰანა (28 და 77 წ.). რევიშვილმა 66-ე წუთზე ვერ გამოიყენა პენალტი.

როგორც შევიტყვეთ, გაშვებული გოლების შემდეგ თამაში მიმდინარეობდა სტუმრების უპირატესობით. რამდენიმე ხელსაყრელი მდგომარეობა ვერ გამოიყენეს შ. არველაძემ, ტუღუშმა, გურულმა.

მეორე მატჩი ქართველმა ფეხბურთელებმა გამართეს იქვე ისრაელის ახალგაზრდულ ნაკრებთან. თამაში დამთავრდა საქართველოს გუნდის გამარჯვებით — 3:1.

ტელეფონით საუბრისას კახა ცხადაძემ გაგვიზიარა შთაბეჭდილებები აშდოდში ჩატარებული მატჩის შესახებ. მან წაგების მიუხედავად მაღალი შეფასება მისცა საქართველოს ნაკრების თამაშს. უიღბლობა რომ არა, ეს მატჩი უნდა მოგვეგო. „და, საერთოდ, გადაეცით ქართველ გულშემატკივრებს, საკმაოდ ძლიერი ნაკრები გვყავს. ყველა შანსი გაგვაჩნია წარმატებით ვიასპარეზოთ ჩვენს მეშვიდე ჯგუფში“. — დასძინა ჩვენი ნაკრების კაპიტანმა.

სენსაცია „ტა-კალზე“

16 თებერვალს ლა-ვალეტას „ტა-კალის“ სტადიონზე გაიმართა ამხანაგური საერთაშორისო მატჩი ფეხბურთში მალტისა და ბელგიის ეროვნულ ნაკრებებს შორის. ორივე გუნდი საუკეთესო შემადგენლობებით გამოდიოდა. მალტის ნაკრები უპირატესობას ფლობდა და გაიმარჯვა ანგარიშით 1-0.

პრიზი შეინარჩუნა

თბილისის სპორტის სასახლემ მეორედ უმასპინძლა აფხაზეთში დაღუპული ქართველი ფეხბურთელის ზაზა ბენდელიანის მემორიალურ ტურნირს მინიფეხბურთში, სადაც 16 საკლუბო გუნდი იბრძოდა გამარჯვებისათვის.

მესამე საპრიზო ადგილი წილად ხვდა რუსთავის „მეტალურგს“, რომელმაც მინიმალური ანგარიშით — 1:0 სძლია ბაღდადის „ბაასს“. ფინალურ მატჩში კი ერთმანეთის პირისპირ დადგნენ პრიზის შარშანდელი მფლობელი „ბენდელა“ და „მორკინალი“. ეს დაძაბული შეხვედრა დამთავრდა პირველის გამარჯვებით — 2-0 და იგი მეორედ დაეუფლა თასს. ამ გუნდის წევრი სოლოღაშვილი აღიარეს ასპარეზობის საუკეთესო მოთამაშედ, საუკეთესო მცველად — მისი თანაგუნდელი გაბელია, საუკეთესო თავდამსხმელის პრიზს დაეუფლა ნატროშვილი („ბენდელა“). ყველაზე ლამაზი გოლი გაიტანა დინამოელმა მაზიაშვილმა, მეკარეთა შორის საუკეთესო იყო რუსთაველი ქორიძე, გამთამაშებელთა შორის კი „ბაასის“ წევრი კანდელაკი.

ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატების ისტორიიდან

ბრაზილიური ფიესტა ჩრდილოეთში

შვედეთი, 1958 წ.

ამ ჩემპიონატს ფეხბურთის ისტორიაში გამორჩეული ადგილი უჭირავს. პირველად მთელი თავისი დიდებულებით გამობრწყინდა ბრაზილიური ფეხბურთი, შედგა მომავალი „ფეხბურთის მეფის“ პელეს დებიუტი, რომლის დიდოსტატობამ ბრაზილიას სამგზის მსოფლიო ჩემპიონის სახელი მოუტანა და სამუდამო მფლობელობაში არგუნა ჟიულ რიმეს თასი. ბრაზილიელთა ტაქტიკურმა სიახლემ 4+2+4 სათავე დაუდო ფეხბურთის შემდგომ განვითარებას. გაბრწყინდა ფრანგული ფეხბურთის თავდამსხმელის ჟიუსტ ფონტენის ტალანტი, რომელიც ამ ჩემპიონატში გატანილი გოლების წყალობით გახდა მსოფლიო ჩემპიონატების ყველა დროის საუკეთესო ბომბარდირი (6 მატჩში — 13 გოლი). აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ იგი ნაკრებში მხოლოდ სათადარიგო მოთამაშედ წაიყვანეს და მხოლოდ ცენტრალური თავდამსხმელის ბლიარის დაშავების გამო გამოჩნდა ძირითად შემადგენლობაში. მას ნაკრებში ჩატარებული აქვს 20 შეხვედრა, რომლებშიც 27 გოლი გაიტანა. ამ ჩემპიონატში შედგა სსრკ ნაკრების დებიუტი, სწორედ მასთან მატჩში ბრაზილიელთა მწვრთნელმა ფეოლამ მინდორზე პირველად გამოიყვანა შემდგომში ფეხბურთის ორი ლეგენდა — 17 წლის პელე და „კოჭლი სასწაული“ გარინჩა. ეს შეხვედრა ბრაზილიამ მოიგო 2-0. ორივე გოლი ვავამ გაიტანა. პელეს ნაკრებში ჩატარებული აქვს 109 მატჩი — გატანილი 78 გოლი, სულ საფეხბურთო კარიერის მანძილზე მან ჩაატარა 1363 შეხვედრა და გაიტანა 1285 გოლი. ფეხბურთის მეფის ეს უნიკალური შედეგი, მიუღწეველი რჩება სპორტის ამ სახეობის ისტორიაში.

მსოფლიოს მეექვსე ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირი მიმდინარეობდა 1956 წლის 30 სექტემბრიდან 1958 წლის 5 თებერვლამდე. მონაწილეობდა 52 ნაკრები, ჩატარდა 85 მატჩი, გავიდა 340 გოლი, გამოვლინდა 14 ფინალისტი, რომელთა რიგებში ვერ მოხვდნენ მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონები იტალიელები და ურუგვაელები. 14 ფინალისტს დაემატა მასპინძელი ქვეყანა — შვედეთი და ჩემპიონი გფრ-ს ნაკრები.

ფინალური ტურნირი გაიხსნა 1958 წლის 8 ივნისს, ჩატარდა 35 მატჩი, გავიდა 126 გოლი (საშუალოდ 3,60), მაყურებელთა რაოდენობამ 868000 (საშუალოდ 24800 მატჩზე) შეადგინა.

ჩემპიონატის საუკეთესო ფეხბურთელად აღიარეს ბრაზილიელი ვალდირ პერეირა („დიდი“).

ჰეთ-თრიკი შეასრულა პელემ (ნახევარფინალში ფრანგების წინააღმდეგ, 5-2), ხოლო ჩემპიონატის ბომბარდირმა ჟ. ფონტენმა 4 გოლი გაიტანა გერმანელების კარში III ადგილისთვის მატჩში (6-3).

ფინალი: ბრაზილია—შვედეთი 5-2 (2-1), სტოკჰოლმი, „რასუნდას“ სტადიონი, 29 ივნისი, 49.737 მაყურებელი, მსაჯი მ. გიგი (საფრანგეთი).

ბრაზილია: ჟილმარი, ჯ. სანტოსი, ნ. სანტოსი, ზიტო, ბელინი, ორლანდო, გარინჩა, დიდი, ვავა, პელე, ზაგალო.

შვედეთი: სვენსონი, ბერგმარკი, აქსბომი, ბიორესონი, გუსტავსონი, პარლინგი, ჰამრინი, სიმონსონი, გრენი, ლიდჰოლმი, სკოგლუნდი.

გოლები: ლიდჰოლმი (5 წთ.), ვავა (9, 32), პელე (55, 90), ზაგალო (67), სიმონსონი (80).

გუნდის კაპიტანი გახლდათ ბელინი.

35 მატჩს მოემსახურა 20 ქვეყნის 21 მსაჯი.

ჩემპიონატის იდეალური ნაკრები: იაშინი (სსრკ), ბლენჩფლაუერი (ჩრ. ირლანდია), ბელინი (ბრაზილია), ნ. სანტოსი (ბრაზილია), დიდი (ბრაზილია), კოპა (საფრანგეთი), გარინჩა (ბრაზილია), გრენი (შვედეთი), ფონტენი (საფრანგეთი), პელე (ბრაზილია), ჰამრინი (შვედეთი).

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „ლელო“ № 3-4, 5.

მიხეილ საბახტარიშვილი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

იან ფიკეტი

„საფეხბურთო დეკამერონი“

გოლების წვიმა

ჰაბუჯ ფეხბურთელთა შეჯიბრე-ბების ისტორიაში პირდაპირ სარე-კორდო ანგარიში აღინიშნა ბელგი-აში, სადაც 1912 წელს „ვერვიერ-მა“ ანგარიშით 52-0 მოუგო „ბე-ნე სტარს“. 1975 წელს კამერუნში ერთმანეთს შეხვდნენ ბაფუსამის „რესინგი“ და ბამედუს „რენესან-სი“. „რესინგმა“ გაიმარჯვა ანგარი-შით 47-0, მაგრამ ეს შედეგი გაუქმ-და, ვინაიდან კამერუნის ფეხბურ-თის ფედერაციამ მიიჩნია, რომ გუ-ნდები მეტისმეტად უსინდისოდ მოიქცნენ და წინასწარ მოელაპა-რაკნენ ერთმანეთს. ამას ორივე მხარის დისკვალიფიკაცია მოჰყვა.

აი, რას წერდა 1979 წელს იუგოს-ლავური პრესა:

„დიდი სკანდალით დასრულდა ორხიდის მხარის პირველობის ბო-ლო ტური. ჩემპიონობის ორივე პრეტენდენტმა „ილინდენმა“ და „დებარიცამ“ მატჩები პირდაპირ დაუჯერებელი ანგარიშით მოიგეს. „ილინდენმა“ — „გრადინართან“ 139-0 და „დებარიცამ“—„მლადოს-ტთან“ 87-0. პირველ მატჩში თავ-დამსხმელმა შპაკოროვსკიმ 59 ბურ-თი გაიტანა, ხოლო მეორეში ჩრკოვსკიმ — 29. მაკედონიის ფე-ხბურთის ფედერაციამ მკაცრი, მაგრამ სამართლიანი გადაწყვეტი-ლება მიიღო: ყველა ფეხბურთელს სამუდამო დისკვალიფიკაცია მისცა, ორივე კლუბის ფუნქციონერებს კი ასევე სამუდამოდ აუკრძალა ფეხ-ბურთში საქმიანობა.

ასეთივე ამბავი ინდოეთშიც გა-მეორდა. 1983 წელს მესამე ლიგის გუნდები ბოლო ტურის შეხვედ-რებს მართავდნენ. კალკუტისა და იბამის გუნდების ლიგაში ადგილის შესანარჩუნებლად ასტრონომიული ანგარიშით გამარჯვება სჭირდებო-დათ. როგორც გამოირკვა, ორივე გუნდი მოელაპარაკა მეტოქეებს, კალკუტელებმა ანგარიშით 80-0 გაიმარჯვეს, მათმა კონკურენტებმა კი — 114-0. რაღა დარჩენოდა ინ-დოეთის ფეხბურთის ფედერაციას: ოთხივე გუნდის ფეხბურთელები და მათი მწვრთნელები სამუდამოდ ჩამოაცილეს სპორტს.

ასეთი რამ იუგოსლავიაში, ინდო-ეთსა და აფრიკის ქვეყნებში კიდევ არაერთხელ მოხდა.

ახლა იმ შემთხვევაზე, როცა სა-რეკორდო ანგარიშს არავითარი ეჭ-ვი არ გამოუწვევია. უბრალოდ, ერთ-ერთი მხარე გაცილებით სუს-ტი იყო.

1984 წელს შოტლანდიის თასზე მესამე ლიგის კლუბმა „სტერლინგ ალბიონმა“ „სელკირხის“ სამოყვა-რულო გუნდს ანგარიშით 20-0 სძლია. ამავე თასის 1885 წლის გა-თამაშებაში (ერთი საუკუნით ად-რე!) კიდევ უფრო საკვირველი შე-დეგი იქნა აღნიშნული: „აბროატმა“ ანგარიშით 36-0 მოუგო „ბონ აკორდს“. ამავე დღეს, 5 სექტემ-ბერს, „დანდი ჰარპმა“ ანგარიშით 35-0 დაამარცხა „აბერდინ როვერ-სი“.

1974 წელს პერუს ტექნიკური უნივერსიტეტის გუნდმა ამ ქვეყ-ნის უმაღლესი სასწავლებლების პირველობაზე ერთ-ერთი ინსტიტუ-ტის ფეხბურთელებს აჯობა ანგა-რიშით 45-0.

შვეციაში 1966 წლის მაისში „ფე ლარიმ“ ანგარიშით 33-1 მო-უგო „სუნდერბინს“. 1974 წელს გერმანიის ფედერაციული რესპუბ-ლიკის სამოყვარულო გუნდების პირველობაზე „რაინორდმა“ ჰეგერ-სადის „აინტრახტს“ უმასპინძლა და გაიმარჯვა ანგარიშით 28-0.

ძალიან მაღალი შედეგიანობით აღინიშნებოდა ხოლმე, ჩეხოსლო-ვაკიაში გამართული ამხანაგური მატჩებიც. ასე, მაგალითად: კოში-ცეს ცნობილმა კლუბმა „ლოკომო-ტივმა“ 1980 წლის ოქტომბერში „ტი დრუჟსტვენა“ დაამარცხა ან-გარიშით 23-0, იმავე თვეში კოში-ცეს „ლოკომოტივი“ შეხვდა „ვლა-ხოვოს“, რომელიც მხარის პირვე-ლობაზე მონაწილეობდა, და გაი-მარჯვა ანგარიშით 25-0. ცნობილ-მა კლუბმა „დუკლამ“ (ბანსკა-ბის-ტრიცა) სამოყვარულო „ზაჰორცი“ ანგარიშით 19-0 დაამარცხა.

ასეთი ცუდი ანგარიშები მეტია ახალგაზრდულ ფეხბურთში, ამას-თან, ისინი არავითარ ეჭვს არ ბა-დებენ. 1980 წელს მიუნხენის „ბაი-ერნის“ ყმაწვილებმა „კაუფერინ-გს“ ანგარიშით 31-0 დაამარცხეს. აქ ერთი რამაც უნდა ითქვას: თა-მაში, როგორც ყოველთვის, ორი ნახევრისაგან შედგებოდა, თითო-ეულის ხანგრძლიობა კი სულ 10 წუთი იყო. ზუსტად ასეთნაირად მიმდინარეობდა „ლიპსშტადტისა“ და „ბად ვესტერნკოტის“ ჭაბუკე-ბის შეხვედრაც, რომელიც ანგარი-შით 31-0 დასრულდა „ლიპსშტად-ტის“ სასარგებლოდ. სწორედ ამ მატჩში მიიპყრო პირველად ყურა-დღება შემდგომში სახელგანთქმუ-ლმა კარლ-ჰაინც რუმენიგემ—მან 16 ბურთი გაიტანა, მთელი სეზო-ნის განმავლობაში ჭაბუკთა შეჯიბ-რებებში კი — 96!

ნაკრებების დონეზე გამართულ მატჩებს თუ გავითვალისწინებთ, ამ მხრივ რეკორდი ჯერ კიდევ 1908 წელს დამყარდა და დღემ-დე რეკორდად რჩება. დანიელებმა, რომლებიც იმ წლებში ევროპულ ელიტას მიეკუთვნებოდნენ, ანგარი-შით 17-0 სძლიეს ფრანგებს. მარ-თალია, ზუსტად ასეთივე ანგარი-ში აღინიშნა 1951 წლის 30 ივნისს სიდნეიში ავსტრალიისა და ინგლი-სის ნაკრებებს შორის (გაიმარჯვეს ინგლისელებმა), მაგრამ მატჩი მო-ეწყო „ბრიტანეთის ხალხთა თანა-მეგობრობის“ პირველობის ეგიდით და ოფიციალურ საერთაშორისო შეჯიბრებად არ იყო მიჩნეული.

სარეკორდო შედეგი საერთაშო-რისო დონეზე აღინიშნა ახალი ზე-ლანდიისა და ფიჯის ნაკრებების შეხვედრაში. პირველი ტაიმის შემ-დეგ ახალზელანდიელები წინ იყვ-ნენ ანგარიშით 7-0, საბოლოოდ კი მათ ანგარიშით 13-0 გაიმარჯვეს. ეს მატჩი მსოფლიოს 1982 წლის ჩემპიონატის შესარჩევ ჯგუფში გა-იმართა. გუნდის კაპიტანმა სტივ სამნერმა 6 გოლი გაიტანა.

ერთი გოლით ნაკლები გაიტანეს გამარჯვებულებმა 1983 წლის 21 დეკემბერს მადრიდში, ესპანეთისა და მალტის ნაკრებების მატჩში. ეს გახლდათ შეხვედრა ევროპის 1984 წლის ჩემპიონატის შესარჩევ ჯგუ-ფში. შეჯიბრების ლიდერის, ჰო-ლანდიის ნაკრებისთვის რომ გა-ესწროთ, ესპანელებს სულ ცოტა 11 ბურთი მაინც უნდა გაეტანათ. ისიც საინტერესოა, რომ პირველ შესა-რჩევ მატჩში, რომელიც მალტაში გაიმართა, ესპანელებს ძალიან გა-უჭირდათ, ისინი ერთხანს აგებდნენ კიდეც (1-2), შემდეგ გაათანაბრეს ანგარიში, გადამწყვეტი ბურთი კი თამაშის დამთავრებამდე სულ ხუთი წუთით ადრე გაიტანეს (3-2). მად-რიდში საქმე სულ სხვაგვარად წა-რიმართა, ესპანელებმა 36 წუთის განმავლობაში 9 ბურთი გაიტანეს (საბოლოო ანგარიში იყო 12-1).

სლოვაკურიდან თარგმნა გივი გამრეკელმა.

(გაგრძელება იქნება)

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „ლელო“ № 4.

გახსენება

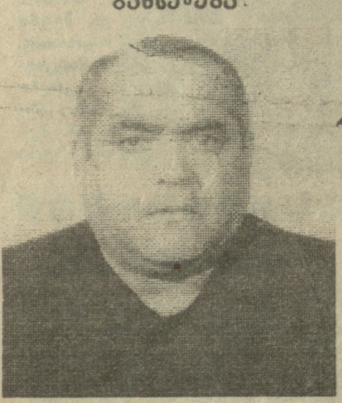

გივი სულაძე

ამ დღეებში მას 53 წელი შეუს-რულდებოდა. წყნეთელი ჭაბუკი ბავშვობიდანვე მიიზიდა საჭიდაო სარბიელმა, სადაც თანატოლებთან ერთად ნახერხდაყრილ წრეში ტრიალებდა. ქართული ჭიდაობის მისი შესრულებით ილეთებმა სამ-ბოს ცნობილი სპეციალისტის შო-თა ზუკაკიშვილის ყურადღება მი-იქცია, სწორედ მისი რჩევითა და ხელმძღვანელობით დაეუფლა გ. სულაძე ახალ სახეობას და მალე წარმატებებსაც მიაღწია. იგი პირ-ველი წყნეთელი მოჭიდავე გახ-ლავთ, რომელიც სპორტის ოსტა-ტის წოდებას დაეუფლა, გ. სულა-ძის გამარჯვებათა ნუსხაში არის საქართველოს მრავალგზისა და რე-სპუბლიკის სპარტაკიადის ჩემპი-ონის წოდებები, გაიმარჯვა საკავ-შირო სპორტსაზოგადოება „სპარ-ტაკის“ პირველობაზე, იყო ყოფი-ლი საკავშირო ახალგაზრდული პი-რველობის გამარჯვებული. ხელის ტრავმამ, სამწუხაროდ, სპორტს-მენს საშუალება არ მისცა უფრო სერიოზული წარმატებებისათვის მი-ეღწია, ამიტომაც ადრე გამოეთხო-ვა საჭიდაოს.

ვისაც ერთხელ მაინც უნახავს გ. სულაძის გამოსვლა სარბიელზე, დიდხანს ემახსოვრება ეს შესა-ნიშნავი ფალავანი, რომელიც შორ-ზან წავიდა ჩვენგან.

საქართველოს განათლების სამინისტროს სპორტსაზოგა-დოება „გართვე“

საქართველოს სახელმწიფო ფი-ზიკური კულტურის ინსტიტუტი აცხადებს კონკურსს შემდეგი თანამდებობების დასაკავებლად

ფიზიკური კულტურის ისტო-რიისა და ორგანიზაციის კათედ-რაზე

1. კათედრის პროფესორი, 1 ერ-თეული — ფ/კ ისტორიის სპე-ციალობით, მეცნიერების დოქ-ტორი.
2. კათედრის დოცენტი, 1 ერ-თეული — ფ/კ ორგანიზაციის სპეციალობით, მეცნ. კანდიდატი.

ფეხბურთის, ხელბურთისა და ჩოგბურთის კათედრაზე

1. კათედრის უფროსი მასწავ-ლებელი, 1 ერთეული — ჩოგბუ-რთის სპეციალობით.

ენების კათედრაზე

1. კათედრის უფროსი მასწავ-ლებელი, 1 ერთეული — ინგლი-სური ენის სპეციალობით.

ბორის პაიჭაძის სახელობის სტადიონი

(აკ. წერეთლის პრ. 2)

8 მარტი

საქართველოს 1993-94 წლების ჩემპიონატის მეორე ეტაპის მატ-ჩი I-X ადგილებისათვის

I ჯგუფი

„დინამო“ (თბილისი) — „სა-მტრედია“ (სამტრედია)

დასაწყისი 14 საათზე.

ბილეთები გაიყიდება სტადიო-ნის სალაროებში 8 მარტს.

საქართველოს ფეხბურთის მსაჯთა ასოციაციასთან არსებული მუდმივმოქმედი მსაჯთა კურსე-ბი ანახლებენ მუშაობას ა. წ. 10 მარტიდან. მსურველებმა მოგვმა-რთეთ ასოციაციის ოფისში, კონ-სტიტუციის ქ. № 6 (ყოფილი ლენინის სახელობის დარბაზი), ყოველდღე შაბათ-კვირის გარდა 10-დან 15 საათამდე. ტელეფონი: 95-79-21.

საქართველოს ფეხბურთის მსაჯთა ასოციაცია.

საქართველოს პარლამენტის სპორტისა და ტურიზმის კომისია და გაზეთ „ლელოს“ რედაქცია თანაგრძნობას უცხადებს ოჯახს, ახლობლებს და მეგობრებს გივი ჩოხელის გარდაცვალების გამო.

საქართველოს ტანვარჯიშის სა-ხეობათა ფედერაცია ღრმა მწუ-ხარებით იუწყება, რომ გარდაი-ცვალა წარსულში ცნობილი ტან-მოვარჯიშე მანტანა მარსაგი-შვილი და თანაგრძნობას უცხა-დებს განსვენებულის ოჯახს.

თბილისის სახელმწიფო უნივე-რსიტეტის ჟურნალისტიკის ფაკუ-ლტეტის 1968 წლის კურსდამთა-ვრებულები თანაუგრძნობენ თა-ნაკურსელს მარინე მარსაგიშვილს მამის გარდაცვალების გამო.

საქართველოს ფარიკაობის ფე-დერაცია იუწყება, რომ გარდაი-ცვალა ვეტერანი მოფარიკავე თენგიზ შირაქაძე და სამძიმარს უცხადებს გან-სვენებულის ოჯახს.

მთავარი რედაქტორი თენგიზ გაჩეჩილაძე

გივი ჩოხელი

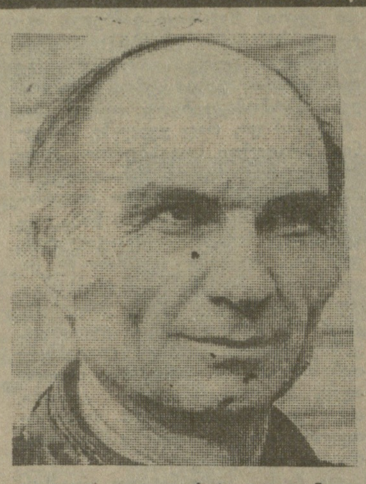

მძიმე, აუნაზღაურებელი დანაკ-ლისი განიცადეს საქართველოს სპორტულმა წრეებმა, ფეხბურთის გულშემატკივრებმა: მოულოდნელად გარდაიცვალა ქართული ფეხბურთის გამოჩენილი დიდოსტატი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი, დამსახუ-რებული მწვრთნელი, თბილისის „დინამოს“, საქართველოს ნაკრე-ბისა და ყოფილი სსრ კავშირის ნა-კრების ძირითადი მოთამაშე, დაც-ვის ბურჯი და იმედი, უტყუარი კაცი და მეგობარი, შინაგანი სამსახურის ჯარების წარჩინებული მუშაკი, პოლკოვნიკი გივი დიმიტრის ძე ჩოხელი.

წავიდა ცხოვრებიდან კიდევ ერ-თი ღირსეული ქართველი ადამია-ნი, რომელიც ერთგულად ემსახუ-რა მშობლიურ ერს, მშობლიურ სამშობლოს, ბევრი, ძალიან ბევრი რამ გააკეთა მისი მაღალი ღირსე-ბის, პატივისა და წარმატებების დასაცავად, მისი სპორტული დიდე-ბის განსამტკიცებლად. გივი ჩოხე-ლი ერთ-ერთი მათგანია, ვისთვი-საც მუდამ უპირველესი საზრუნა-ვი იყო ქართული ფეხბურთის მი-ღწევები, აწმყო და მომავალი.

და მით უფრო დასანანია, რომ ცხოვრებას გამოაკლდა ჯერ კიდევ ჯან-ღონით აღსავსე კაცი, რომელ-საც ბევრი კეთილი ჩანაფიქრი და-რჩა განუხორციელებელი, რომელ-საც დარჩა სათაყვანებელი ოჯახი, ნათესავები და ნაცნობ-მეგობართა დიდი, დიდი წრე.

გივი ჩოხელი 1937 წელს დაიბა-და, ბავშვობა მშობლიურ თელავში გაატარა, აქ სწავლობდა, ბავშვო-ბიდან ეზიარა ფეხბურთს, აქ გაი-კვალა გზა დიდი ფეხბურთისაკენ. შემდგომში სწავლა განაგრძო სა-ქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტში, 1960 წელს დაამთავ-რა და ჩაება ცხოვრების ფერხულ-ში.

ნიჭიერმა ჭაბუკმა იმთავითვე მი-იქცია ფეხბურთის სპეციალისტთა ყურადღება, იგი მიიწვიეს თბი-ლისის „დინამოში“, სადაც წლე-ბის განმავლობაში გამოდიოდა და-ცვისა და ნახევარდაცვის რიგებში, თამაშობდა საიმედოდ, ბეჯითად, წუნდაუდებლად, მოედანზე მუდამ იქ ტრიალებდა, საიდანაც საფრთხე იყო მოსალოდნელი. ამხანაგის და-ხმარება, დროულად მიშველება მის პირველ საზრუნავს წარმოადგე-ნდა. თბილისის „დინამოს“ შემად-გენლობაში გ. ჩოხელმა საკავშირო ჩემპიონატების ორასამდე მატჩში მიიღო მონაწილეობა, იყო პრიზი-ორი, 20 მატჩი ჩაატარა სსრ კავ-შირის პირველი ნაკრების შემად-გენლობაში, 1960 წელს თავის თა-ნაგუნდელებთან მიშა მესხთან, სლავა მეტრეველთან და სხვებთან ერთად მოიპოვა ევროპის ჩემპიო-ნის წოდება, ითამაშა 1962 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალური გათამაშების ეტაპზე, იგი რამდენ-ჯერმე დაასახელეს საბჭოთა კავში-რის 33 საუკეთესო მოთამაშის რი-ცხვში, მათ შორის 1960, 1961 და 1962 წლებში — პირველ ნომრად.

შემდგომში, 1969-70 და 1974 წლებში, გივი ჩოხელი ორჯერ თა-ვად იყო თბილისის „დინამოს“ უფ-როსი მწვრთნელი, მერე — გუნდის უფროსი. მაღალი სპორტული მა-ჩვენებლისთვის იგი დაჯილდოვებუ-ლი გახლდათ „საპატიო ნიშნის“ ორდენით.

მომდევნო წლებში გივი ჩოხე-ლი მუშაობდა საგზაო ავტოინსპე-ქციაში, მიაღწია პოლკოვნიკობას. და ყველგან, სადაც კი იგი საქმი-ანობდა, მუდამ გამოირჩეოდა დი-დი პროფესიული ცოდნით, გულ-მოდგინებით, კეთილსინდისიერად, ბეჯითად ასრულებდა თავის მოვა-ლეობას. ყველასთან, უშუალოდ უფ-როსებთანაც და ხელქვეითებთანაც, გამოირჩეოდა თავაზიანობით, პირ-დაპირობით, მტკიცე პრინციპულო-ბით.

წავიდა ცხოვრებიდან ეს კეთილ-სინდისიერი, ალალმართალი კაცი, სანიმუშო მეოჯახე, ნამდვილი მეგო-ბარი და ჩინებული სპორტსმენი. ნათელი იყოს მისი სახელი აწ და მარადის, მუდამჟამს.

საქართველოს სპორტის დე-პარტამენტი,

საქართველოს ფეხბურთის ფედერაცია,

საქართველოს ვეტერან ფეხ-ბურთელთა კავშირი,

საქართველოს სპორტსაზოგა-დოება „დინამო“.

თელავი წუხს და გლოვობს

მწუხარებითა და გულისტკივი-ლით გარემოცულებს თითქოს ცრე-მლიც გაგვიშრაო თვალებზე. ყუ-რიც და გონებაც კი შევაჩვიეთ, რომ ჩვენგან ასე ადრე მიდიან რჩეულთა შორის რჩეულები.

გივი ჩოხელო! შენი სიკვდილით გაოგნებული თელავი თითქოს წე-ლში მოხრილა, თითქოს გაყუჩებუ-ლა და შეცვლილა, გამოჩენილი ფეხბურთელის, ნამდვი თელაველის სიკვდილმა სხვა ყველა დარდი და ვარამი დაავიწყა ქალაქს. ტანჯვით ნაიარევ სახეზე ყველა ჩვენგანს კიდევ ერთი მწუხარების ჭრილობა გვარგუნე, რომელსაც, სანამ ცოც-ხლები ვართ, ვერ მოვიშუშებთ.

ნადიკვრიდან გადავხედეთ შენი სახელობის სტადიონს, რომელიც შენსავით მუდამ ამაყად იდგა, თი-თქოს მასაც შეეტყო შენი დაკარ-გვა — გაფითრებული მინდორი, გარინდული ტრიბუნები ჭირისუფ-ლის დარად ელის საქართველოსა და სხვა ქვეყნების მწუხარე სამ-ძიმარს.

მზრუნველო, პატიოსანო, ალალ-მართალი კაცი იყავი მუდამ, სანი-მუშო ცხოვრების გზა განვლე, სა-მაგალითო ყველგან და ყველაფე-რში. ბოლო ხანებში უმუშევრად დარჩენილი სევდას გულში იკლავ-დი და ეს სადარდებელი, სხვათა შორის, არავისთვის გაგიმხელია.

შენი სამშობლოსა და ერის არც ერთი სატკივარი გულს არ აცდე-ნია, ყველა ერთად ჩაიკარი სულ-ში და ცხოვრებიდან ისე წახვედი, თითქოს აქ დარჩენილთ გვეუბნე-ბი: საქართველოს ჭირიც წამიღი-აო.

შენი თელაველები

საქართველოს რესპუბლიკუ-რი ფიზკულტურულ-სპორტული კლუბი „დინამო“ ღრმა მწუხარე-ბით იუწყება, რომ გარდაიცვალა სპორტის დამსახურებული ოსტა-ტი

გივი დიმიტრის ძე ჩოხელი

და სამძიმარს უცხადებს გარდა-ცვლილის ოჯახს.

საქართველოს ფიზიკური კულ-ტურის ინსტიტუტის თანამშრომ-ლები ღრმა მწუხარებით იუწყე-ბიან, რომ გარდაიცვალა სპორტის დამსახურებული ოსტატი

გივი ჩოხელი

და სამძიმარს უცხადებენ გა-ნსვენებულის ოჯახს.

ჩვენი მისამართი: თბილისი, 380096, ვ. კოსტავას 14. ● ტელეფონი 99-58-14 ინდექსი 66485 ИНДЕКС დაიბეჭდა გამომცემლობა „სამშობლოში“.

ეროვნული ბიბლიოთეკა